Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31239
Copyright: CC BY 4.0 <img src="https://manuscripta.at/styles/icon_cc_by.png"> Kontakt: Stift Stams   <img src="https://manuscripta.at/styles/universitaets-landesbibliothek-tirol.png" height="48">   <img src="https://manuscripta.at/styles/BMKOES_Logo.svg" height="48">   <img src="https://manuscripta.at/styles/EUnion_POS1.jpg" height="48">

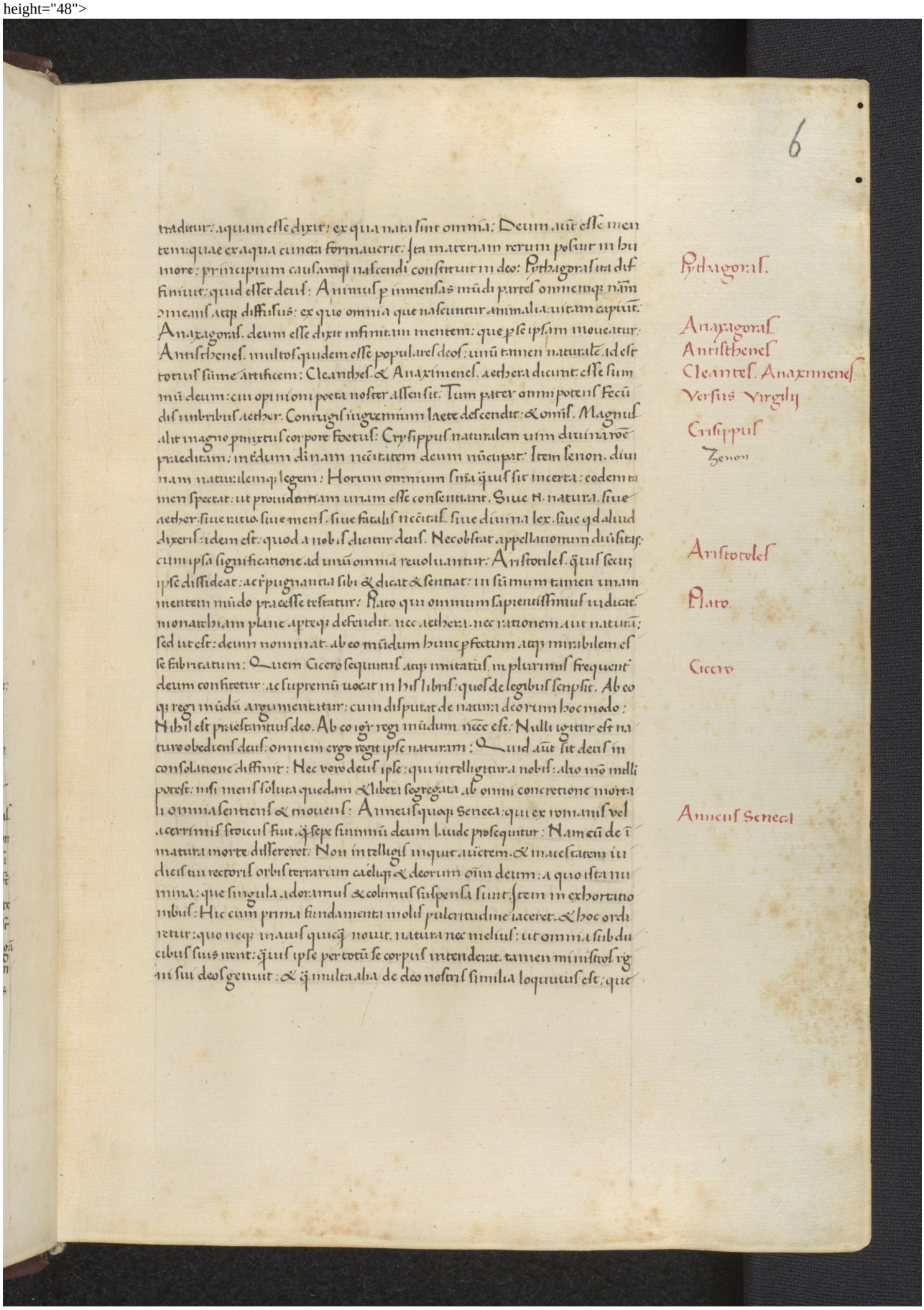

6

tradiſtur: aquam eſſe dixit: ex qua nata ſint omnia: Deum aũt eſſe mentem: quae ex aqua cuncta formauerit: Item materiam rerum poſuit in humore: principium cauſamq; naſcendi conſtituit in deo: Pythagoraſ ita diffiniuit: quid eſſet deuſ: Animus p̃ immenſas mũdi partes omnemq; nãm immenſ atq; diffuſus: ex quo omnia que naſcuntur animalia animam capiũt. Anaxagoraſ. deum eſſe dixit infinitum mentem: que p̃ ſe ipſam moueatur. Antiſthenes. multos quidem eſſe populares deos: unũ tamen naturale. id eſſe totius ſumme artificem: Cleanthes. & Anaximenes. aetherem dicunt eſſe ſummũ deum: cui opinioni poeta noſter aſſenſit. Tum pater omnipotens fecũ diſ imbribus aether. Conjugis in gremium laete deſcendit: & omiſ. Magnus alit magno p̃mixtus corpore foetus: Chryſippus naturalem uim diuinam uõ praeditam: in mẽdum dinam nẽcitatem deum nũcupat: Item xenon. diuinam naturalemq; legem: Horum omnium ſiñ q̃uiſ ſit incerta: eodem tamen ſpectat: ut prouidentiam unam eſſe conſentiant. Siue h. natura. ſiue aether. ſiue mitio. ſiue mens. ſiue fatalis nẽcitas. ſiue diuina lex. ſiue q̃d aliud dixeris: idem eſt: quod a nobis dicitur deus. Nec obſtat appellationum diuſitas: cum ipſa ſignificatione ad unũ omnia reuoluantur: Ariſtoteles. q̃uiſ secum ipſe diſſideat: ac pugnantia ſibi & dicat & ſentiat: in ſũmum tamen unam mentem mũdo praeeſſe teſtatur: Plato qui omnium ſapienſſimus iudicat. monarchiam plane aptiq; defendit. nec aetherem. nec rationem aut naturã: ſed ut eſt: deum nominat. ab eo mũdum hunc p̃fectum atq; mirabilem eſſe fabricatum: Quem Cicero ſequutus atq; imitatus. in plurimis frequenter deum confitetur: ac ſupremũ uocat in his libris: quos de legibus ſcripſit. Ab eo q; regi mũdũ argumentatur: cum diſputat de natura deorum hoc modo: Nihil eſt praeſtantius deo. Ab eo igit regi mũdum nẽce eſt: Nulli igitur eſt natura obediens deus: omnem ergo regit ipſe naturam: Quid aũt ſit deus in conſolatione diffinit: Nec vero deus ipſe: qui intelligitur a nobis: alio mõ mẽti poteſt: niſi mens ſoluta quedam & liberi ſegregata ab omni concretione mortali omnia ſentiens & mouens: Annęus quoq; Seneca: qui ex romanis vel acerrimus ſtoicus fuit. q̃ ſepe ſummũ deum laude proſequitur: Nam cũ de immatura morte diſſereret: Non intelligis inquit auctem. & maieſtatem iudicis tui rectoris orbis terrarum cęlitũq; & deorum oĩũ deum: a quo iſta numina: que ſingula adoramus & colimus ſuſpenſa ſunt: Item in exhortationibus: Hic cum prima fundamenta moliſ pulcritudine faceret. & hoc ordinatur: quo neq; manus quicq̃ nouit. natura nec melius: ut omnia ſub ducibus ſuis ment: q̃uiſ ipſe per totũ ſe corpus intenderat. tamen miniſtros regni ſui deos genuit: & q̃ multa alia de deo noſtris ſimilia loquutus eſt: quę

Pythagoraſ.

Anaxagoraſ
Antiſthenes
Cleanthes. Anaximenes
Verſus Virgilij

Chryſippus
Zenon

Ariſtoteles

Plato

Cicero

Annęus Seneca